

שְׁלַח לַחֲמֹד

פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית | תשפ"ו

בצדקה תכונני

גליון 396

סיפור לשבת

"וַיִּקְרָא הָאֲדָם שְׁמוֹת" (ב, ט)

בשם השל"ה הקדוש מובא, שכל אדם צריך לומר בסוף התפלה פסוק שבו מופיע שמו. במידה ויש לו פסוק שבו מופיע השם במפורש מה טוב, ואם לאו - יאמר פסוק המתחיל באות שמתחילה את שמו ומסיים באות המסיימת את שמו. לדוגמא אדם ששמו הלל צריך לומר את הפסוק: "הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שִׁנְעֵי מַלְכִי וְאַלְקִי כִּי אֶלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל", המתחיל באות ה' ומסתיים באות ל'. הסיבה לאמירה זו היא כיון שביום המיתה, בעת שיעמוד האדם לדין על כל מעשיו, תכנס ללבו אימה נוראה, ומרוב פחד הוא עתיד לשכוח את שמו, ואותו פסוק יזכיר לו זאת.

רמז לעניין זה מובא בנביא (מיכה ו, ט): "קוֹל ה' לְעִיר יִקְרָא וְתוֹשִׁיחַ יִרְאֶה שְׁמֶךָ שְׁמֶעוּ מִטָּה וּמִי יַעֲדָה", ופרשו המפרשים: "ותושייה יראה שמך" - מכאן שכל מי שאומר בכל יום מקרא המתחיל ומסיים באותיות שמו, התורה מצילה אותו מגיהנום. (כיוצא בכך מובא בשם ה"בית יוסף", וכן ב"שמירת הלשון" של החפץ חיים).

הגאון רבי ישראל זיכרמן, רבה של אחוזת ברכפלד, סיפר, כי בהיותו ילד שלחוהו הוריו ללמוד ב'בתי אבות' - בית היתומים שהקים הרב מפוניבז' שבשנים המאוחרות יותר פתח את שעריו לפני ילדים שלא התגוררו בבני ברק והיו זקוקים לפנימייה בתקופת לימודיהם. יחסו המיוחד של הרב כהנמן לילדי המוסד נודע לשם ולתהילה, הוא היה נוהג לבקר אותם ולהרעיף על היתומים את כל טוב וחום לבו. לפני כל נסיעה לחו"ל נפרד מהם באחרונה ומיד בחזרתו ארצה היה ממחר להגיע אליהם בראשונה, כשהוא מתבטא כי הם הקמיע שלו...

פעם, בשעה שישב ושוחח עם הילדים, שאל אותם: "האם אתם אומרים בסוף שמונה עשרה את הפסוק שלכם?" מקהלת הילדים השיבה "כן" בקול רם. 'למה?' - הקשה הרב. הפעם שתקו הקטנים, ורק הבוגרים שביניהם ידעו להשיב על כך בצטטם את דברי השל"ה הקדוש אודות יום המיתה. אולם הרב המשיך: "אינני מבין. ילד ששמו יענקל'ה שומע את שמו עשרות פעמים בכל יום, ובכל זאת ביום המיתה הוא עתיד לשכוח זאת, איך יתכן, אם כך, שהוא יזכור את השם על פי פסוק שנאמר רק שלש פעמים ביום, הרומו לשמו רק בתחילת תיבותיו ובסופם?" דממה השתררה סביב. הכל הוגיעו את מוחם בחיפוש אחר תשובה הולמת, שתניח את הדעת, אך לשווא.

כעבר דקות אחדות נשמע קולו של הרב: "דעו לכם, כי ביום שבו אדם עוצם את עיניו הוא שוכח את כל מה שקורה בעולם הזה ולא נשאר בידו מאומה. הדבר היחיד שמשתמר לאחר מיתתו של אדם זו התורה. היא נצחית והיא מלווה את האדם למעלה. לפיכך פסוק מן התורה שבו מוזכר השם הוא נצחי, הוא יתלווה אל האדם ואותו בלבד הוא יזכור בעולם הבא".

(סיפורי צדיקים)

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגנוי קדם

אות ד

דובר אמת

אדם שדובר רק אמת, ואינו מעוניין לא לדבר שקר ואף לא לחשוב דבר שקר - כל מחשבותיו ודבריו יתקיימו עד תומם למרות שלא נתכוין להם. כך הוא כוחה של אמת. כן כתב בעל ספר "חסידים" (סימן מז).

דובר שקרים

כלל הוא, כי אדם שמסתגנן בלשון זו (או דומה לה): "דע לך אחי, שבכל לב אדבר עמך, ולבי שלם עמך" - סימן הוא, שפיו מדבר מרמה, ואל תאמין לאף מילה היוצאת מפיו, כי הינו דובר שקרים. כן כתב המהר"ם שיף (דרשות סוף מסכת חולין).

דודאים

ה"דודאים" הם צמחים בצורת אדם, שבשעה שעוקרים אותם ממקום גידולם - נשמע קול נורא, שכל השומעו מיד מת. לכן, כדי לעוקרם, "לוקחים חמור ומרעיבים אותו, וחופרים סביב הדודאים, ובורחים האנשים למרחוק שלא ישמעו הקול, והחמור בשעת הרעבון מוציא הדודאים, וכששומע הקול מיד מת, ולאחר זמן באים ומוצאים החמור המת, והדודאים מושלכים בארץ". כן מבואר ב"מושב זקנים" (בראשית נ, יד). רבי שלמה כהן מוילנא (בספרו "בנין שלמה" ח"ב סימן כו אות א) מתאר את הדודאים כדלהלן: "וכן ראיתי בעצמי אותן הדודאים שהביא איש אחד מיפו לפה וילנא, וראיתי שהם כתמונת ראש ממש, בפה ומצח וחוטם ופרצוף פנים ממש, וידיים ורגליים מחוברים לו וגם ירכיים, ומאחוריהם יש להם כתף ועגבות כמו אדם ממש, ועל הלב מלפניו גדל עוד פרצוף פנים עם החוטם וידיים ורגליים, ואותו פרצוף פנים הוא קטן כדמות צורה של תינוק". כל אשה שאוכלת מהדודאים - נפקדת בזרע של קיימא. כן כתבו ה"די רמה" (סנהדרין צט, ב) ו"רבונו בחיי" (פרשת ויצא).

ר"ת	יציאה	כניסה	
19:21	18:40	17:29	ירושלים
19:18	18:42	17:45	תל אביב
19:19	18:41	17:37	חיפה
19:21	18:42	17:47	באר שבע

מעשי צדקה של אנשי התנ"ך והש"ס

רבי ישראל מאיר הכהן מראדין – "החפץ חיים" תולדות חיים

מגדולי חכמי פולין וליטא. דמות מופת של תורה ומוסר, מחשובי הפוסקים, נולד ב"א בשבט ה'תקצ"ה (1835), נפטר וקן מפלג, בכ"ד באלול ה'תרצ"ג (1933). עד גיל 10 למד תורה מאביו, רבי אריה זאב זצ"ל, אז עבר ללמוד, שם המשיך בלמודיו. הצטיין בעננה מכללת קומתו עלתה והודקפה מעל כל חכמי דורו, בזכות חבוריו החשובים שזכו לתפוצה רבה. לא נקרא בשמו אלא 'חפץ חיים' על שם ספרו הראשון. אישיותו, חסידותו, ענותנותו, טהרת מחשבותיו וישר מעשיו, ובעיקר ספריו החשובים, יצרו את השפעתו העצומה הן על החכמים וראשי הצבור, והן על המון העם, להם היה רב ומנהיג נערץ. לאחר נשואיו התגורר 'חפץ חיים' בעירו ראדין והתפרנס מחנות מכלת קטנה אותה נהלה אשתו. הוא סרב להתעסק ברכנות. כל זמנו היה קודש ללמוד תורה והפצתה, בעיקר בקרב המון העם, אותם עודד תמיד ללראת שמים, לאמונה ולקביעת עתים לתורה. נהל ספר חשבונות אישי, ובו פרוט מעשיו, כשהוא מבקש את עצמו על כל מעשה שנראה בעיניו שלילי ועל כל רגע שלא נהג כראוי. מאות תלמידים התדפקו על פתחו עד שבשנת ה'תרכ"ט (1869) הפך ביתו לשיבת ראדין או 'שיבת חפץ חיים'. ארבעים וחמש שנה לאחר מכן עברה הישיבה למשכן

כמה נושאים בהם 'חפץ חיים' הפך לסמל ודגמא

גדול ומרנח, כשבראש הישיבה עומד הגרניט (ר') נפתלי ולנושא דגל. בראש ובראשונה ומעל לכל, היה הוא טרופ. שנים רבות דאג 'חפץ חיים' לכלכלת הישיבה, נושא דגלה של שמירת הלשון. ענין מרכזי נוסף מטלה בה נעזר לימים בשלשלת חתניו, וכך נותר לו זמן במשנתו של 'חפץ חיים' הוא תוסד. 'חפץ חיים' לכתובת חבוריו, הדפסתם והפצתם. 'חפץ חיים' חבר 21 ערך בספר אהבת חסד שלחן ערוך חדש בעניני חסד. ספרים, שרבים עוסקים בצרכים המדיניים של החיים זו משנה ברורה הלכה למעשה לכל אדם, איך לנהל היהודיים בתקופתו. בהיותו בן 35, הדפיס בווילנא את בעניני החסד השונים. 'חפץ חיים' לא הסתפק בחבור הראשון חפץ חיים העוסק בהלכות לשון הרע, בכתובת ספרו אהבת חסד בלבד. הוא טרח ויגע ונדד רכילות והוצאת שם רע. כל חיייו הטיף לשמירת הלכות ממקום למקום, דרש ותבע מכלם לישים את הדברים אלה. לימים פרסם עוד שני ספרים בשטח זה. חבורו בפעל. הוא עודד להקים ארגוני חסד שונים לתועלת החשוב ביותר הוא ספר 'משנה ברורה' - חבור כולל על אחינו בני ישראל בכל עיר ומקום. ואכן, אלפי 'שלחן ערוך' חלק 'אורח חיים', שהפך לספר ההלכה גמ"חים ואין ספר של מצוות חסד הוקמו ונצטעו הנפוצ ביותר בכל קהלות ישראל עד ימינו אלה. בקהלות בעקבות למוד האהבת חסד. במקביל שכתב חפץ חיים חבורו הוא ככל מעמד של פוסק אחרון שהלכה כמותו חיים בשנת תרפ"ה, הוא מיצע שיקבעו למוד בספר בכל מקום, וספרו נלמד כספר חובה לכל יהודי שומר אהבת חסד. ספר זה הוא אחד הספרים שה'חפץ חיים' מצוות. בין יתר חבוריו: 'אהבת חסד' - על הסוגים השונים לא נתנו בירושה לצאצאיו, אלא התיר להדפיסו לכל של גמילות חסדים, 'מחנה ישראל' - ספר הלכה מעשי מי שירצה. הוא השאיר את 'אהבת חסד' כמתנה לכלל לחילים יהודים, ונדחי ישראל' - לעודד יהודים שהגרו ישראל בגלות התועלת והנחיצות הרבה שיש בו לכלל למערכב, בעיקר לאמריקה. כן כתב ספרים על כשרות המזון, כיום הספר שזכה לעדנה נדד וחלק לפי ימות השנה, טהרת המשפחה ותלמוד תורה. היה ממייסדי אגודת ישראל ותרם לשפחות רבות.

אורות באפל

ספרה אחת מילדות ראדין שנה בשכונת לרבי ישראל מאיר, כי זוכרת היטב, שבכל פעם שהיתה עוברת חפה של חתן וכלה בעירתם הקטנה, כאשר היתה התהלכה מתקרכת בסמוך לביתו של 'חפץ חיים', היה נוטל החיים מגורת נפט דולקת ומניחה על יד החלון שתחתיו עברו החתן והכלה עם מליתיהם, כדי להאיר להם הדרך, ובכך היה מביע את השתתפותו שלו בשמחת המצוה....

מתנה לכלל ישראל

כבר למעלה ממאה שנה, שכל לב נרטט למשמע השם 'חפץ חיים'. כל 'אורח', מעשה ואמרה משמו, הופכים לחלק מההנהיג והמסורת של שלומי אמוני ישראל. ישנם

ישמחו במלכותך

סוד פחה הגדול של השמחה בשבת המלכה

פרק ט' | מקדש השבת

סגלה לעשירות לערך את הקדוש בגביע של כסף

ועל פי זה אפשר לבאר את דבריו הקדושים של רבי נחמן מברסלב זיע"א, שאמר שהקדוש עם גביע של כסף סגלה לעשירות. וזאת מפני שכאשר האדם מקדש את היום עם גביע של כסף אשר טבעו שהוא משמח את לב רואהו, בכך הוא עושה את הקדוש מתוך שמחה של מצוה וטוב לבב, וע"כ זוכה שיינו יהיה בבחינת "זין המשמח" ובוזה מתקן את פגם אכילתו של אדם הראשון שיינו היה בבחינת "ויללה" כמו שכתבו חז"ל (יומא ע"ו) שצל שם כך נקרא הגפן "זין" על שם היללה והעצבות, וכמו שכתב בעל הטורים (פרשת נח ט) ש"היין" בגימטריה "ויללה" מפני שהיין הביא עצבות ויללה לעולם ע"י החטא של אדם הראשון.

ולכן ממילא הוא זוכה לשפע ולעשירות גדולה, כי כל העניות היא כתוצאה מהחטא הקדמון אשר בה התקלל האדם בקללת קשי הפרנסה, כמו שכתוב: "בעצבון תאכלנה" וקוץ ודרדר תצמיח לך" אבל כאשר מתקן זאת האדם, הוא זוכה ממילא לשפע רב ולפרנסה ברנה, וזאת ע"י שהוא מקדש על היין מתוך שמחה וחדנה רבה אשר בכך מתקן ביותר את חטאו של אדם הראשון, ולכן ע"י הקדוש על גביע של כסף מתוך שמחה וטוב לבב זוכה האדם לברכתה הגדולה של השבת ולעשירות ושפע גדול.

אבות ובנים

6. מתי חיבר יהושע את תפילת עלינו

לשבת?

- א. לאחר כיבוש העי.
- ב. לאחר כיבוש יריחו.
- ג. בזמן הקפת העיר יריחו.
- ד. לאחר מלחמת עמלק.

7. איזה שבט כמעט נכחד במלחמה בין

השבטים?

- א. מנשה.
- ב. בנימין.
- ג. ראובן.
- ד. יהודה.

8. מה התנה ה' במעשה בראשית?

- א. יום ויללה לא ישובות.
- ב. שכל קיום העולם תלוי בקבלת התורה הקדושה על ידי ישראל.
- ג. שלא ישתפו את העולם.
- ד. שיוציאו פירות כל יום.

9. כמה פעמים בסך הכול הקיפו את חומת יריחו - לפני שנפלה?

- א. 7
- ב. 70
- ג. 13
- ד. 26

10. מה שמו הנוסף של ספר בראשית?

- א. תולדות האבות.
- ב. מעשיהם של צדיקים.
- ג. ספר הישר.
- ד. ספר האמונה.

תשובות

1. א. 2. ב. 3. ב. 4. א. 5. ב. 6. ג. 7. ג. 8. ב. 9. ג. 10. א.

חידושים לפרשה

"וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיֶּפֶטָה אָרְיָן וּלְמִקְהָה הַמִּים קָרָא יָמִים, וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב". (בראשית א, י).

קשה: הלא "מקוה" לשון יחיד, וכתוב "קרא ימים" - לשון רבים. היה לו לומר "ולמקוה המים קרא ים", בלשון יחיד! ונראה שלכן פירש רש"י, וזו לשונו: והלא ים אחד הוא! [פירש בשפתי חכמים: רצונו לומר, דהא כל שאר ימים יניקה שלהם מים הגדול, כמ"ש (קהלת א ז) "כל הנחלים הולכים אל הים" וגו']. אלא אינו דומה טעם דג העולה מן הים בעכו, לדג העולה מן הים באספמיה [שפתי חכמים: דבאספמיה הדגים טובים יותר]. עכ"ל.

הרי שאף על פי שמקוה המים הוא אחד, קרא לו "ימים" בלשון רבים, מכיון שטעם הדג באותו מקוה מים במקומות שונים, הוא שונה [ונראה לי שכוונתו היא באופן כללי, שתכונות המים בכל ים שונות, ורק ראייה לכך אנו רואים מטעמים של הדגים].

ונ"ל בס"ד שנרמז זה בכתוב, שכן במילים "קרא ימים" יש ז' אותיות, כמנין "דג", רמז שקרא להם ימים בגלל טעם הדגים השונה [שהוא ראייה לתכונות שונות של הים בכל מקום, וכנ"ל].

וכן תמצא שהמילים "קרא ימים" באתב"ש אותיות "דגת ימים", שלכן קרא להם ימים, בגלל הדגה השונה בכל חלק מהים.

[עוד נראה לומר על פי מה שידוע, שבעולם יש ז' ימים (ולא מצאתי כעת מקורו, אע"פ שבמסכת בבא בתרא עב, ב איתא שבעה ימים שמקיפין את ארץ ישראל). ולכן נחלקו הימים לז', כי החילוק ביניהם הוא בדגים, שכן ז' מנין דג. ואפשר שלכן "קרא ימים" הם ז' אותיות, כנגד ז' ימים].

ה"חתם סופר", ר' משה סופר זי"ע | יום ההילולא - כ"ה תשרי

אמו של החתם סופר מרת ריזל עליה השלום היתה צדקת גדולה מאד, עד שהחת"ס אמר עליה שהקב"ה אינו עושה בעולם שום דבר טרם שיודיע לה מהנעשה. הנה החת"ס זצ"ל נולד בערב שבת קודש יום ז' תשרי לפנות ערב, ובהגותו לספר פרי חדש הלכות ראש חודש, בחשבונות העיבור במקום שמסומן ומדובר על שנת תקכ"ג, כתב החת"ס בצידי הדף: "בו נולדתי ז' תשרי סמוך לקבלת שבת לאורך ימים טובים". ועל לידתו של החת"ס, ידוע שכאשר אמו הצדקנית עליה השלום אחווה חבלי לידה והרגישה שצריכה ללדת, ולא היה רצונה שיצטרכו לחלל את השבת עבורה, שלחה לבית הכנסת לבקש להגה"ק רבי אביש פרנקפורט זצ"ל שהיה רב העיר, שימתינו ויתאחרו קצת עם קבלת שבת, וציוה הגאון ליענות לבקשתה, באומרו "כי העולם עומד ומצפה לוולד הזה שיוולד". שמעתי ממחונני הגה"צ ר' שמואל אלכסנדר אונסדארפער זצ"ל ממאנטרעאל - פתח תקוה, סיפור חשוב מהגה"ק מרן החתם סופר זצ"ל שצוה פעם לשני טובי עירו ק"ק פרעשבורג להיפגש עם שר העיר תיכף ומיד, ובקושי גדול הצליחו טובי העיר להיכנס אליו בעוד לילה. השר כיבדם במשקה חלבי, והם נמנעו משלחות מחמת גזירת חז"ל על חלב שחלבו עכו"ם ואין ישראל רואהו, ונתרגו עליהם השר ורצה בכעס להרגם. פתאום נכנס משרתו והעיר לו בפקודת רופאו להימנע מלשותות המשקה, כי החלב ארסי ומסוכן. אז נפקחו עיני שר העיר, ודיבר בכבוד והערצה על רבם מרן החתם סופר, ששלחותו הצליח להציל העיר מגירוש יהודים, שהיה בדעתו להוציאו למחרתו. אח"כ כשבאו לבית רבם החת"ס זצ"ל, אמר להם שהיה קטרוג גדול בשמים על יהודי העיר פרעשבורג, מחמת חטא זולול כשרות המאכלים. ועל ידי מסירת נפשם לגזירת חז"ל, הצליח להעביר הגזירה. כן יצילנו ה' מכל גזירות קשות ורעות, ויושיענו בדבר ישועה ורחמים.

החפץ חיים

קונטרס אהבת ישראל

פרק א' - בו יואר גודל העון של שנאת חנם

כאשר נתבונן היטב ונעמיק לחקור תוצאות העון הזה, נראה שהאדם ממשיך על ידי עון זה רוח טומאה על עצמו. דהנה ידוע דכל אבר ואבר שנעשה על ידו איזה מצוה, שורה עליו רוח קדושה, וממילא ע"י קיום כל המצוות נתקדש כל גופו של אדם, כדכתיב (במדבר ט"ו) למען תזכרו ועשיתם את כל מצוותי והייתם קדושים לאלקיכם. ולהפך, ע"י עשיית העבירות נמשכת רוח הטומאה על אותו אבר, וכמו שאחז"ל (כתובות ה' :) אל ישמיע אדם לאזנו דברים בטלים מפני שהם נכונים תחלה לאיברים, שכונתם, ע"י שמיעת דברים האסורים ממשיך על אזניו רוח טומאה ועתידים להיות נכונים תחלה לאיברים, וכן כל אבר ואבר שנעשה על ידו איזה עבירה נמשכת רוח טומאה על אותו האבר, ואין כאן מקום להאריך לבאר שמצינו ענין זה על כל אברי האדם.

גם אתם יכולים לתמוך בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

זכות ביכורי הרבים

הקדשה חד פעמית בעלון

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות עמותת "בצדקה תכונני" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת כלכלית ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף העמותה פועלת ללא מטרות רווח כלל!

חלוקת סלי מזון שבועיים

מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים

חלוקת סלי לידה ליולדת ולתינוק

ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:

aloni@gamah.org - מייל לכל מטרה

WWW.GAMAH.ORG אתר העמותה

054-6091685 | 054-4785404

לתרומות

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104

קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965

ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

לתרומה סרקו את הברקוד

גהינזם טזב מאד

"וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד". אמרו חכמים ז"ל, והנה טוב מאד - טוב זה המוות, מאד זה גהינזם. לבד מהפירוש שלא יקלל את המלך, סותמים לו את הפה כדי לתקן את מה שהוא עשה, או פה בעולם הזה קצת בזיונות בשביל לעמוד עם האמת מול השקר הגדול, לא שווה? שווה ועוד איך, צריך לחייך, צריך לחייך שאדם נמצא באמת וכל העולם בשקר, צריך לחייך, להגיד מסכנים, מה מחכה לכם, מחכה לכם טוב מאד, טוב מאד עבר, ואת הנעשה אין להשיב, העבירה כבר בשעה שהאדם מבין מה הוא עשה, הוא מעוניין נעשתה, והרי זה עכשיו נעוץ לא יוכל לתקן, בעונש. אז קודם כל הוא שותק, הוא לא מתריס שהרי אין ביד האדם לשוב אז בתשובה, אם כן נגד העונש כי זה רצונו, דבר שני הוא אומר היסורים הללו יסורי גהינזם על שום מה הם תהילה לה, וכאילו מקריב קרבן. היינו דאמר רבי יהושע בן לוי, מהו הכתוב "עֲבָרִי בְעֵמֶק" אז קודם כל חכמים ז"ל אומרים לנו שהקב"ה הִבְכָּא מַעֲיֵן יִשְׁתַּוְּהוּ גַם בְּרִכּוֹת יַעֲטָה מוֹרָה? כשאמר "וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה עוֹבְרֵי אֵלּוּ בְנֵי אָדָם שְׁעוֹבִרִים עַל רִצּוֹנוֹ שֶׁל טוֹב מְאֹד" טוב זה מוות ומאד זה גהינזם. אז הקב"ה, עוברי בעמק - מעמיקים להם את פירוש פשוט זה שהטוב מאד בגהינזם שזה גהינזם, עוברי בעמק הבכא - שהם בוכים המונע הכי גדול שיש לאדם מלעבור עבירות, ומורידים דמעות כמעין של שיתין. עוברי כי בזכרו שהוא צריך להכנס לגהינזם אז זה בעמק הבכא גם ברכות יעטה מורה - שמצדיקים מעודד אותו לא לעשות עבירה. זה הדבר עליהם את הדין ואומרים, רבונו של עולם, יפה דנת, יפה זיכית, יפה חייבת, ויפה תיקנת אבל יש עוד דבר, ונשאלת השאלה מה הצורך לרשעים גהינזם וגן עדן לצדיקים, מצדיקים בגהינזם מצד עצמו מעבר לעונש שמרתיע, עליהם את הדין וחוזרים כל פעם, יפה דנת, הרי אם אדם עבר עבירה ואת העבירה כבר לא יפה זיכית, יפה חייבת ויפה תקנת גהינזם ניתן להשיב, והיא נעשתה והוא כבר נמצא לרשעים וגן עדן לצדיקים. שם, ושם אין תשובה, אז היסורים הללו של נמצא שעל ידי גהינזם בא לידי גילוי ההכרה בגהינזם על שום מה הם באים לאדם? באמת האלקית, לכך נאמר על כל הבריאה "כי התשובה היא כי החוטא בעצמו, כיון שהוא טוב", "וירא אלהים כי טוב", ואילו על נמצא כבר בעולם האמת אז הוא מבין את חומר גהינזם נאמר "טוב מאד", טוב זה מוות, מאד החטא שהוא עבר, שמה הוא תופס מה הוא זה גהינזם, הרי שהחטא שבבריאת גהינזם עשה ונגד מי, ואז הוא מבין את גודל הפגם גדול מן החסד שבבריאת העולם, בריאת העולם שהוא פגם ע"י חטאיו, לא רק כלפי עצמו זה טוב וגהינזם זה טוב מאד, גדול החסד סביבתו ועולמות עליונים, ואז הוא מתוך בגהינזם שאדם זוכה להכיר את האמת, לעומת הכרתו לא מוצא מקום לעצמו, כמו שאנחנו בריאת העולם שאדם חי פה בשקר, על כן גדול אומרים אני לא מצאתי מקום איפה לברוח, אין מאד הוא הטוב המתבטא בהכרת האמת עד לו איפה למצוא מקום לעצמו, והוא לא רואה שכל היסורים שבעולם הזה ובעולם הבא כדאים לעצמו כל תקנה אלא בקבלת עונש על מעשיו, הם בשבילו. כפי מידת הדין והמשפט העליון. כמו שאמרו נו, אז אחרי שהבנו את זה, לא כדאי להשיג חכמים ז"ל, בוא וראה שלא כמידת את האמת בעולם הזה? במקום להגיע לשם

ולהכיר אותה ולבקש גהינזם ועונש בהתאם למה שמגיע וזה יכול לקחת נצח, לא כדאי? אז אם כדאי לאדם שיגיע לעולם האמת ויראה את האמת, יהיה כדאי לו כל היסורים לעבור בשביל לתקן את מה שהוא עשה, או פה בעולם הזה קצת בזיונות בשביל לעמוד עם האמת מול השקר הגדול, לא שווה? שווה ועוד איך, צריך לחייך, צריך לחייך שאדם נמצא באמת וכל העולם בשקר, צריך לחייך, להגיד מסכנים, מה מחכה לכם, מחכה לכם טוב מאד, טוב מאד עבר, ואת הנעשה אין להשיב, העבירה כבר בשעה שהאדם מבין מה הוא עשה, הוא מעוניין נעשתה, והרי זה עכשיו נעוץ לא יוכל לתקן, בעונש. אז קודם כל הוא שותק, הוא לא מתריס שהרי אין ביד האדם לשוב אז בתשובה, אם כן נגד העונש כי זה רצונו, דבר שני הוא אומר היסורים הללו יסורי גהינזם על שום מה הם תהילה לה, וכאילו מקריב קרבן. היינו דאמר רבי יהושע בן לוי, מהו הכתוב "עֲבָרִי בְעֵמֶק" אז קודם כל חכמים ז"ל אומרים לנו שהקב"ה הִבְכָּא מַעֲיֵן יִשְׁתַּוְּהוּ גַם בְּרִכּוֹת יַעֲטָה מוֹרָה? כשאמר "וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה עוֹבְרֵי אֵלּוּ בְנֵי אָדָם שְׁעוֹבִרִים עַל רִצּוֹנוֹ שֶׁל טוֹב מְאֹד" טוב זה מוות ומאד זה גהינזם. אז הקב"ה, עוברי בעמק - מעמיקים להם את פירוש פשוט זה שהטוב מאד בגהינזם שזה גהינזם, עוברי בעמק הבכא - שהם בוכים המונע הכי גדול שיש לאדם מלעבור עבירות, ומורידים דמעות כמעין של שיתין. עוברי כי בזכרו שהוא צריך להכנס לגהינזם אז זה בעמק הבכא גם ברכות יעטה מורה - שמצדיקים מעודד אותו לא לעשות עבירה. זה הדבר עליהם את הדין ואומרים, רבונו של עולם, יפה דנת, יפה זיכית, יפה חייבת, ויפה תיקנת אבל יש עוד דבר, ונשאלת השאלה מה הצורך לרשעים גהינזם וגן עדן לצדיקים, מצדיקים בגהינזם מצד עצמו מעבר לעונש שמרתיע, עליהם את הדין וחוזרים כל פעם, יפה דנת, הרי אם אדם עבר עבירה ואת העבירה כבר לא יפה זיכית, יפה חייבת ויפה תקנת גהינזם ניתן להשיב, והיא נעשתה והוא כבר נמצא לרשעים וגן עדן לצדיקים. שם, ושם אין תשובה, אז היסורים הללו של נמצא שעל ידי גהינזם בא לידי גילוי ההכרה בגהינזם על שום מה הם באים לאדם? באמת האלקית, לכך נאמר על כל הבריאה "כי התשובה היא כי החוטא בעצמו, כיון שהוא טוב", "וירא אלהים כי טוב", ואילו על נמצא כבר בעולם האמת אז הוא מבין את חומר גהינזם נאמר "טוב מאד", טוב זה מוות, מאד החטא שהוא עבר, שמה הוא תופס מה הוא זה גהינזם, הרי שהחטא שבבריאת גהינזם עשה ונגד מי, ואז הוא מבין את גודל הפגם גדול מן החסד שבבריאת העולם, בריאת העולם שהוא פגם ע"י חטאיו, לא רק כלפי עצמו זה טוב וגהינזם זה טוב מאד, גדול החסד סביבתו ועולמות עליונים, ואז הוא מתוך בגהינזם שאדם זוכה להכיר את האמת, לעומת הכרתו לא מוצא מקום לעצמו, כמו שאנחנו בריאת העולם שאדם חי פה בשקר, על כן גדול אומרים אני לא מצאתי מקום איפה לברוח, אין מאד הוא הטוב המתבטא בהכרת האמת עד לו איפה למצוא מקום לעצמו, והוא לא רואה שכל היסורים שבעולם הזה ובעולם הבא כדאים לעצמו כל תקנה אלא בקבלת עונש על מעשיו, הם בשבילו. כפי מידת הדין והמשפט העליון. כמו שאמרו נו, אז אחרי שהבנו את זה, לא כדאי להשיג חכמים ז"ל, בוא וראה שלא כמידת את האמת בעולם הזה? במקום להגיע לשם

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א
בבית מדרש קהילות פז, בבני ברק
בתאריך 29.09.2013
לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו
(גם מטלפון כשר) 077-3532243

להצלחת כל עם ישראל
שיפלו אויביו ויחזרו
כולם לשלום לביתם
מהרה

לזיווג הגון מהרה
שלומי בני רינה
אריאל בני רוזה
אבנר מואיז בני משה

לעילוי נשמת
רחל בת אהרן ויפה
אמנון בני בלהה
גיורא בני שרה וישראל

לזרע של קיימא
טזפז בת אילנה
לעילוי נשמת
אהרן בני יחיא

לעילוי נשמת
ציון בני יהודה
אבנר בני יהודה
אפרים בני שושנה

להצלחת מוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
חיים שמואל בני הנה
דייז בת חביבה
מיטל בת סולטנה
רינה בת איבון

לעילוי נשמת
מאור גוזי בני משה
יוסף בני דוגטה
יוסף בני שושנה ימיני